

FARSKÝ LIST

25.máj – 31.máj 2026, číslo 649

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

01

Buďte neochvejne silní v tom, aby ste bedlivo zachovávali všetko, čo je napísané v knihe Mojžišovho zákona! Neodchýľujte sa od toho ani napravo, ani naľavo, aby ste sa nedostali medzi tie národy, ktoré zostali medzi vami. Nespomínajte mená ich bohov, ani na nich neprisahajte, ani im neslúžte a neklaňajte sa im! Musíte sa pevne pridržovať Pána, svojho Boha, ako ste to robili až podnes. Pán vypudil pred vami veľké a mocné národy a nik vám neodolal až podnes. Jeden z vás prenasleduje tisíc, lebo to Pán, váš Boh, bojuje za vás, ako vám sľúbil. Dávajte si veľký pozor na seba, aby ste milovali Pána, svojho Boha! Lebo ak sa zachováte ináč, ak totiž budete lipnúť k zvyšku tých národov, ktoré zostali medzi vami, a budete s nimi uzavierať manželstvá a miešať sa s nimi a ony s vami, potom vedzte, že Pán, váš Boh, už nikdy nevyženie tieto národy pred vami. Ba čo viac, stanú sa vám osídлом a pascou, korbáčom na vaše boky a trním vo vašich očiach, až vymiznete z tej krásnej krajiny, ktorú vám dal Pán, váš Boh. (Joz 23, 6-13)

Aké je teda tajomstvo plného života a radostného odchodu zo sveta? Jozue nám ho prezradil: „*Buďte neochvejne silní v tom, aby ste bedlivo zachovávali všetko, čo je napísané! Dávajte si veľký pozor na seba, aby ste milovali Pána, svojho Boha!*“ Podobne píše Apoštol: „*Spolahlivé je to slovo: Ak sme s ním zomreli, s ním budeme aj žiť. Ak vytrváme, s ním budeme aj kraľovať. Ak ho zaprieme, aj on zaprie nás. Prikazujem ti pred Bohom,... zachovaj prikázanie bez poškvrny a bez úhony až do príchodu nášho Pána Ježiša Krista*“ (2 Tim 2, 11-12; 6, 13-14)! Ale čo, ak to nedokážem, povieš si. Ale ako by si nedokázal

žiť niečo, čo miluješ, nie? To nedáva zmysel! Ale čo, ak to nemilujem, povieš. Nuž, potom sa opýtaj najprv sám seba: Veríš, že Cesta, na ktorú ťa pozval Kristus, totiž svätosť, je ten najlepší, najplnší a najslobodnejší spôsob života, až tak, že Apoštol píše, že „*všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Preň som všetko stratil a pokladám za odpadky, aby som získal Krista a našiel sa v ňom*“ (Flp 3, 8-9)? Ak nie, si neveriaci človek. Musíš sa najprv rozhodnúť, či uveríš Evanjeliu! A ak veríš – veríš aj, že je to určené aj pre teba, že aj ty môžeš takýto byť a takto žiť, lebo si od krstu vyvolený Bohom ako Jeho syn (dcéra), dostal si Dar Ducha a máš moc byť Božím synom? Lebo ak nemáš túto pevnú a istú nádej, si stále neveriaci človek a musíš sa ešte len rozhodnúť, či uveríš Kristovi, ktorý ťa v krste povolal po mene, – teba osobne! –, aby si toto všetko mal! A ak všetkému tomu veríš, aj Evanjeliu aj svojmu vyvoleniu, len to nejako nemiluješ, netúžiš po tom akosi – nuž, potom síce veriaci si, ale asi tak, ako „*aj diabli veria, a trasú sa*“ (Jak 2, 19). Potom sa musíš opýtať sám seba, či to chceš zmeniť, či chceš spoznať krásu, veľkosť a slávu toho, k čomu ťa povolal Pán, náš Boh. A ak hej, začať sa učiť milovať to. Lebo ako hovorí Erich Fromm, „*láska je umenie, rovnako ako je ním sám život. Ak sa chceme naučiť milovať, musíme postupovať rovnako, ako keď sa chceme vzdelávať v akomkoľvek odbore, hoci v hudbe, maľovaní, liečení, alebo v inžinierstve.*“ Preto sme učeníci! Učíme sa milovať všetko to, čo miluje Boh!

02

"Dal som vám zem, na ktorej ste sa nenamáhali, mestá, ktoré ste nestavali, a usadili ste sa v nich, vinice a olivové sady,

ktoré ste nevysádzali, a jete z nich. Teraz sa však bojte Pána a slúžte mu úprimne a verne, odstráňte bohov, ktorým slúžili vaši otcovia na druhej strane potoka a v Egypte, a slúžte Pánovi! Ak sa vám však nepáči slúžiť Pánovi, tak si dnes vyvoľte, komu chcete slúžiť, či bohom, ktorým slúžili vaši otcovia na druhej strane potoka, alebo bohom Amorejčanov, v ktorých krajine bývate. Ja však a môj dom, my chceme slúžiť Pánovi." Ľud odpovedal: "Kiež je ďaleko od nás, aby sme opustili Pána a slúžili iným bohom! Ved' on je Pán, náš Boh, ktorý nás - a tiež našich otcov - vyviedol z egyptskej krajiny, z otrokárne, ktorý pred našimi očami robil tie veľké divy a chránil nás celou cestou, po ktorej sme išli, a medzi všetkými národmi, uprostred ktorých sme prechádzali. Pán vypudil pred nami všetky národy, aj Amorejčanov, ktorí obývali krajinu. Aj my chceme slúžiť Pánovi, lebo on je náš Boh!" (Joz 24, 13-18)

Cudzí bohovia... Klaniate sa niekto cudzím bohom? Možno si poviete, že nie... A určite sa nikto z vás neklania ani nemá doma sochu či oltár Herma alebo Jupitera alebo Venuše. Lenže... Nie je tvojim bohom to, čomu slúžiš, na čo si až doteraz vynakladal svoje voľné zdroje, lebo je to tvoja záľuba, lebo to miluješ? Tvoj voľný čas – ten mimo zamestnania a povinností – kam smeruje? Na čo ho vynakladáš? Čo ťa baví? A tvoje voľné zdroje, obzvlášť peniaze, ktoré ti ostatnú, keď poplatíš všetko potrebné a nevyhnutné pre život – do čoho alebo na čo ich vynaložíš? Po čom túžiš? Lebo toto je tvoja skutočná bohoslužba a toto je tvoja skutočná obeta tvojmu skutočnému bohu! A dokonca sa možno modlíš k Pravému Bohu, aby On slúžil a pomáhal ti slúžiť tejto tvojej modle a požehnával túto tvoju modloslužbu – a nevidíš v tom nič zlého! Lebo je to otázka lásky. Preto Písmo hovorí, „Počuj, Izrael, Pán je náš Boh, Pán jediný! A ty budeš milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou. A tieto slová, ktoré

ti ja dnes prikazujem, nech sú v tvojom srdci, poučaj o nich svojich synov a sám uvažuj o nich, či budeš sedieť vo svojom dome, či budeš na ceste, či budeš ležať alebo stáť. Priviaž si ich ako znamenie na ruku, nech sú ako znaky medzi tvojimi očami, a napíš si ich na veraje svojho domu a na dvere“ (Dt 6, 4-9) – aby táto láska určovala vo všetkom všetko! Sú ľudia, ktorých „bohom je brucho a hanba je slávou tých, čo zmýšľajú pozemsky“ (Flp 3, 19). Ďalší zase slúžia „smilstvu, nečistote, vášni, zlej žiadostivosti a lakomstvu, čo je modloslužba“ (porov. Kol 3, 5). A zasa tí, čo milujú Boha, z lásky k Nemu a z lásky k slobode nebeského života „ukrižovali telo s vášňami a žiadosťami [a] opustili všetko“ (Gal 5, 24; Mt 19, 27) pre Krista – a nepripadá im to ako obeta úplne rovnako, ako sa športovci, umelci, vedci, cestovatelia a mnohí iní mnohého zriekli, aby dosiahli to, po čom túžia a tiež im to nepripadá ako strata alebo obeta. Podobne kresťania zažívajú, že s Kristom dostávajú „stonásobne viac; [už] teraz“ (Mk 10, 30).

03

Jozue namietal ľudu: "Vy nebudete môcť slúžiť Pánovi! Ved' on je svätý Boh, žiarlivý Boh. On neodpustí vaše priestupky a hriechy. Ak vy opustíte Pána a budete slúžiť cudzím bohom, tak aj on sa odvráti od vás a dopustí na vás zlo a zničí vás, hoci vám predtým preukazoval dobrodenia." Ľud však odvetil Jozuemu: "Nie, my chceme slúžiť Pánovi." Jozue nato povedal ľudu: "Sami ste svedkami proti sebe, že ste si vyvolili Pána, aby ste mu slúžili." Odpovedali mu: "Áno, sme." "A teraz odstráňte cudzích bohov, ktorých máte uprostred seba, a nakloňte si srdce k Pánovi, Izraelovmu Bohu!" Ľud odpovedal Jozuemu: "Pánovi, nášmu Bohu, chceme slúžiť. Jeho hlas chceme počúvať." V ten deň uzavrel Jozue s ľuďom zmluvu a dal mu zákon a právo v Sicheme. A Jozue zapísal tieto slová do knihy Božieho zákona. Potom vzal veľký kameň a postavil ho tam pod terebintom, ktorý bol na mieste zasvätenom Pánovi. Pritom Jozue

povedal všetkému ľudu: "Hľa, tento kameň bude svedčiť proti nám, lebo vypočul všetky slová Pánove, ktoré k nám hovoril. Preto bude svedkom proti vám, aby ste nezapierali svojho Boha." Nato Jozue ľud prepustil, každého do jeho dedičného podielu. (Joz 24, 19-28)

Neznejú vám dnes slová Jozueho, „vy nebudete môcť slúžiť Pánovi“ nejakto tvrdo a kruto? Lenže Jozue len triezvo hodnotí ľud Izraela, ako ho zažil na púšti, s jeho neustálym sklonom porušovať, čo slúbil a „vláčiť sa za cudzími bohmi“ (Jer 7, 9) a varuje ich, že možno by bolo lepšie neuzatvárať Zmluvu s Bohom a žiť prosto ako normálny pohanský národ, než sa k nej zaviazat a potom privolať na seba následky jej porušenia! Neskôr niečo podobné povie Ježiš: „Ak niekto z vás chce stavať vežu, či si najprv nesadne a neprepočíta náklad, či má na jej dokončenie? Aby sa mu potom, keď položí základ a nebude ju môcť dostavať, nezačali všetci, čo to uvidia, posmievať: *“Tento človek začal stavať, a nemohol dokončiť.”* Alebo keď sa kráľ chystá do boja s iným kráľom, či si najprv nesadne a neporozmýšľa, či sa môže s desiatimi tisícami postaviť proti tomu, ktorý ide proti nemu s dvadsiatimi tisícami? Ak nie, vyšle posolstvo, kým je tamten ešte ďaleko, a prosí o podmienky mieru. Tak ani jeden z vás, ak sa nezriekne všetkého, čo má, nemôže byť mojím učeníkom“ (Lk 14, 28-33). A blahej pamäti pápež František svojho času povedal (a rozvíril verejnú mienku) vyhlásením, že je asi lepšie byť úprimným ateistom, než pokryteckým akožekresťanom, dnes by sme povedali, človekom, ktorý sám seba klame a žije v kognitívnej disonancii (spomínali sme ju už): „Ja som katolík, síce nerobím všetko, čo Cirkev hovorí a ani vlastne neviem, čo presne hovorí, ale samozrejme, že som katolík!“ Alebo, „Nemám žiadne hriechy, všetko si plním. Samozrejme, nie, nie som svätý, to isto nie. Ale nemám žiadne hriechy!“ Alebo, „Isteže patrím do Cirkvi. Nie, nie, nežijem v nej ani s ňou, len v nedeľu zjídeme do kostola, viac nie. Ale

patrím do Cirkvi, určite som jej súčasťou!“ Nakoniec, sám Apoštol varuje pred podobnou vierolomnosťou voči Zmluve s Bohom, keď najprv hovorí, že v Eucharistii „*my mnohí sme jedno telo, lebo všetci máme podiel na jednom chlebe*“ (1 Kor 10, 17) – ale kto pokrytecky „*nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie*“ (1 Kor 11, 29)!

04

Izrael slúžil Pánovi po všetky Jozueho dni a po všetky dni starších, čo ešte dlho žili po Jozuem a poznali všetky Pánove skutky, ktoré on vykonal pre Izrael. Jozefove kosti, ktoré Izraelovi synovia priniesli z Egypta, pochovali v Sicheme, na záhone, ktorý kúpil Jakub od synov Sichemovho otca Hemora za sto strieborných a ktorý dostali za dedičný podiel Jozefovi synovia. Aj Áronov syn Eleazar zomrel a pochovali ho v Gabae, (meste) jeho syna Finésa, ktoré mu bolo pridelené na Efraimskom pohorí. (Joz 24, 31-33)

Koľko ľudí, rodičov sa sťažuje, že ich deti „nechodia do kostola“ a dokonca už „v Pána Boha neveria“ a „nežijú ako katolíci“! Keď sa ich ale opýtate, že čo im vlastne odovzdali a ako ich nábožensky vychovávali, zistíte smutné až hrozné veci... Hovorí, „navykali sme ich od malička chodiť do kostola“, niektorí dokonca, „však sme ich aj vyhánali do kostola“ (a sami sedeli doma, lebo veď „oni si to už nadchodili, keď boli malí“) – namiesto toho, aby ich najprv priviedli k Bohu, potom k prvému obráteniu, potom k pokrstovému katechumenátu (KKC 1231), k druhému obráteniu a k samotnému kresťanstvu a naučili ich žiť a trénovať život detí Boha, v slobode viery, radosti nádeje a rozkoši Božej lásky – a sami im boli toho vzorom a svedkami plného života! A keď to takto pokazili, čo sa teraz divia, že vidia ovocie a výsledky tejto katastrofy? Hovorí, „veď majú všetko na poriadku, všetky sviatosti majú, všetko sme im dali“ – akoby sviatosti boli nejaké trofeje do zbierky, povinné členské známky a nie zdroj Večného Života, nástroj

zbožštenia, niečo, čo sa má žiť a čo sa učíme stále viac a stále lepšie využívať na to, na čo sú určené? A keď ich miesto toho privedú len k prázdnu a nekresťanskému formalizmu – čo sa potom divia, že ich deti tento paškvil opustia a s ním zavrhnú aj Krista, Cirkev, kresťanstvo, lebo jediné, čo sa naučili, bolo to, že táto prázdnota vraj je kresťanstvom? Hovorí, „veď aj modliť sme ich naučili“, a myslia tým, že ich naučili odrecitovať slová Otčenáša, Zdravas' a Sláva, možno ešte Verím v Boha... Ale toto má byť „naučenie sa modlitbe“? Recitovanie – dokonca len napochytre odverklíkovanie niečoho, lebo už sa ponáhľame? A ak im odovzdajú namiesto

kresťanstva len takúto atrapu, namiesto viery poveru, namiesto Života iba očačkanú mŕtvolu – kto by už len miloval niečo také? Väčšinou zistíme, že ani títo rodičia to nemilujú, a namiesto rozkoše nebeského Života si iba „splnia náboženskú povinnosť.“ Dnes nám záver knihy Jozue hovorí, že ľudia, ktorí poznajú Božie skutky a žijú s Bohom, radi a radostne budú takto žiť. A ak dokážu túto skúsenosť odovzdať svojim deťom a priviesť ich k rovnakému dobrodružstvu s Bohom, budú ho žiť aj ich deti. Ale ak nie, ak sa táto reťaz pretrhne, potom, ako hovoria odborníci, stačí jedna generácia, aby toto všetko zaniklo...

	Čičava	Komárany	Merník
Po 25.5.	<i>Pondelok Svätého Ducha – Najsvätejšia Trojica</i>		<i>Odporúčaný sviatoč Sprievod okolo chrámu</i>
	18.30	16.30	8.00
Ut 26.5.	<i>Svätý apoštol Karpos</i>		
	18.00 + Alžbeta, Jaroslav (r. Gerová)		
St 27.5.	<i>Svätý hieromučeník Terapont</i>		
	8.00 + Margita, Andrej, Andrej (r. Jevická)		
Št 28.5.	<i>Prepodobný otec Nikita, chalcedónsky biskup</i>		
		16.30	
Pi 29.5.	<i>Svätá prepodobná mučenica Teodózia, panna</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i>
	18.00 + Marta, Andrej (r. Tkáčová)		
So 30.5.	<i>Prepodobný otec Izák</i>		
	18.30 *ZBP Elena (r. Kochanová) s platnosťou	17.00 + Michal (r. Kovčová)	
Ne 31.5.	<i>Prvá nedeľa po Päťdesiatnici – Všetkých svätých</i>		
	<i>Svätý apoštol Hermas</i>		
		7.30 *ZBP r. Jozefa Nábožného	9.00 *za farnosť

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete

Odpustové slávnosti: 31.5. – 70. výročie posvätenia rim.kat. kostola v Čičave; 28.6. – Sv. Kozmu a Damiána v Čičave; 26.7. – Sv. Anny v Komáranoch

Sviatosť manželstva mienia sláviť: **Patrik Hol'an**, rim. kat., bývajúcí v Nižnom Hrušove a **Anna Fedorová**, gr. kat., bývajúcá v Komáranoch